

Zn. SPR-2018/10-54

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán věcně a místně příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu, s přihlédnutím k § 152 odst. 4 a § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-2018/10-48 ze dne 16. listopadu 2010, kterým bylo rozhodnuto, že se účastníku řízení, společnosti DEREDES s. r. o., se sídlem Sokolovská 366/84 a 131/86, 186 00 Praha 8, IČ: 26956675, jako zpracovateli osobních údajů ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpracováním osobních údajů za účelem vymáhání pohledávky pro společnost Filmpark, s.r.o., které prováděl na základě mandátní smlouvy uzavřené dne 21. října 2009 mezi ním a zmíněnou společností, za to, že nezabránil ke dni 4. března 2010 zveřejnění osobních údajů R. P., v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace o dlužné částce, prostřednictvím webových stránek na internetové adrese www.uhrazeno.cz, tedy za porušení povinností stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tj. povinnosti zpracovatele osobních údajů přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití, tedy za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, s odkazem na § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá pokuta ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v částce 1.000 Kč, **se zrušuje a věc se vrací správnímu orgánu prvého stupně k novému projednání.**

Odůvodnění:

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) o zahájení správního řízení, které bylo účastníku řízení, společnosti DEREDES s. r. o., se sídlem Sokolovská 366/84 a 131/86, 186 00 Praha 8, IČ: 26956675 (dále jen „účastník řízení“), doručeno dne 1. dubna 2010. Podkladem pro zahájení řízení byl podnět R. P. (dále jen „stěžovatelka“) doručený Úřadu dne 8. března 2010. Obsahem podnětu byla stížnost na porušení povinností při zpracovávání osobních údajů. Dle stěžovatelky zpracoval účastník řízení její osobní údaje v rozporu s ustanoveními zákona o ochraně osobních údajů, resp. neoprávněně tím, že je zveřejnil prostřednictvím webových stránek na internetových adresách www.uhrazeno.cz a www.registr-dlužniku.cz. Stěžovatelka rovněž uvedla, že předmětné osobní údaje byly účastníku řízení předány společností Filmpark, s.r.o., se sídlem K Náhonu 988/1, 198 00 Praha 9, IČ: 28216946, a to za účelem vymáhání pohledávky, kterou vůči ní měla údajně tato společnost mít. Stěžovatelka dále ve stížnosti existenci dluhu popřela a dodala, že ke zpracování osobních údajů popsaným způsobem neposkytla souhlas.

Následně na základě podkladů shromážděných v rámci správního řízení vydal správní orgán prvního stupně dne 2. července 2010 rozhodnutí zn. SPR-2018/10-27, kterým účastníku řízení za porušení povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., které mělo spočívat v tom, že jako zpracovatel osobních údajů nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč. Při svém rozhodnutí ve věci vycházel správní orgán prvního stupně z podkladů shromážděných v rámci správního řízení - mimo jiné z vyjádření účastníka řízení a z vyjádření ředitele společnosti Filmpark, s.r.o.

Uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadl účastník řízení rozkladem ze dne 8. července 2010, kterým se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí. Na podporu svého návrhu účastník řízení uvedl, že nezadával osobní údaje stěžovatelky na uvedené internetové stránky, že neporušil žádnou povinnost stanovenou zákonem č. 101/2000 Sb. a že byl na základě uzavřené mandátní smlouvy pouze pověřen vymáháním pohledávky společnosti Filmpark, s.r.o., vůči stěžovatelce. Dle účastníka řízení tedy nedošlo k postoupení pohledávky za stěžovatelkou.

Na základě podaného rozkladu vydal předseda Úřadu rozhodnutí zn. SPR-2018/10-36 ze dne 3. září 2010, kterým napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc správnímu orgánu prvního stupně vrátil k novému projednání a to z důvodu, že ve správním řízení nebyly dostatečně objasněny některé okolnosti nezbytné pro rozhodnutí o porušení příslušného ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. tak, aby bylo možné konstatovat, že byl skutkový stav zjištěn v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Předseda Úřadu konstatoval, že správní orgán prvního stupně by si měl vyžádat příslušnou mandátní smlouvu a zjistit, jaké oprávnění či postavení měl účastník řízení při vymáhání pohledávky stěžovatelky, dále se měl zabývat tím, kdo skutečně na uvedených webových stránkách osobní údaje stěžovatelky zveřejnil – tj. vyžádat si součinnost provozovatelů webových stránek (např. doložením existence smluvního vztahu s jednou či druhou společností). Na tomto místě má odvolací orgán s odkazem na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb. za vhodné konstatovat, že správní orgán prvního stupně byl pro další řízení jeho právním názorem uvedeným v odůvodnění rozhodnutí vázán.

V rámci dalšího řízení správní orgán prvního stupně provedl výslech svědkyně Ž. S., zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., vyžádal si od společnosti Filmpark, s.r.o. mandátní smlouvu ze dne 21. října 2009, uzavřenou mezi společností Filmpark, s.r.o. a účastníkem řízení, a vyžádal si od Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha III, spis č. j. ORIII-7927-29/ČJ-2010-001392, který se týkal trestního oznámení R. P. – pro účely správního řízení jako důkazní prostředek z předmětného spisu užil správní orgán prvního stupně podání vysvětlení paní Z. Š., zaměstnankyně účastníka řízení.

Následně správní orgán prvního stupně ve věci vydal rozhodnutí, zn. SPR-2018/10-48 ze dne 16. listopadu 2010, jímž, s odkazem na obsah spisového materiálu, který byl doplněn o shora zmíněnou mandátní smlouvu, výpověď paní Ž. S., zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., a záznam o podání vysvětlení paní Z. Š., zaměstnankyně účastníka řízení, setrval jak na právním hodnocení jednání účastníka řízení, tak na výši sankce, kterou účastníku řízení za správní delikt předchozím rozhodnutím uložil. Správní orgán prvního stupně konkrétně konstatoval, že se účastník řízení v postavení zpracovatele osobních údajů ve smyslu § 4 písm. k) zákona č. 101/2000 Sb., v souvislosti se zpracováním osobních údajů za účelem vymáhání pohledávky pro společnost Filmpark s.r.o., které prováděl na základě mandátní smlouvy uzavřené dne 21. října 2009 mezi ním a zmíněnou společností, tím, že nezabránil ke dni 4. března 2010 zveřejnění osobních údajů R. P., v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace o dlužné částce, prostřednictvím webových stránek na internetové adrese www.uhrazeno.cz, čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tj. povinnost zpracovatele osobních údajů přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití, dopustil spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. jelikož nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což mu s odkazem na § 45 odst. 3 uvedeného zákona uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a dále s odkazem na § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Posledně zmíněné rozhodnutí správního orgánu prvního stupně účastník řízení opětovně napadl rozkladem k předsedovi Úřadu, ze dne 18. listopadu 2010, který byl Úřadu doručen dne 24. listopadu 2010, tj. v řádné zákonné lhůtě.

V rozkladu účastník řízení zopakoval argumentaci uvedenou v předchozím rozkladu, kterou doplnil o několik dalších tvrzení. Konkrétně účastník řízení namítl, že správní orgán prvního stupně naprosto nesprávně posoudil skutkový stav, když na základě

zjištěných skutečností, tj. na základě zjištění, že osobními údaji stěžovatelky disponovala společnost Filmpark s.r.o., která je získala v souvislosti se svou obchodní činností, že zmíněná společnost uzavřela mandátní smlouvu s účastníkem řízení, jejímž předmětem byl závazek účastníka řízení pro společnost Filmpark, s.r.o. vymáhat pohledávky, a že na webové stránky www.uhrazeno.cz a www.registr-dlužniku.cz umístila osobní údaje stěžovatelky zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti účastník řízení dodal, že z jeho vyjádření a dalších skutkových zjištění jednoznačně vyplývá jednak to, že není správcem stránek, na kterých byly osobní údaje stěžovatelky zveřejněny a jednak to, že osobní údaje na tyto stránky neumístil – dle tvrzení účastníka řízení stránky fungují tak, že na ně údaje dlužníků vkládají věřitelé (věřitelem byla společnost Filmpark, s.r.o.).

Účastník řízení dále namítl, že ve správním řízení bylo bez důvodné pochybnosti zjištěno toliko to, že osobní údaje stěžovatelky na předmětné webové stránky umístila zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., že tato společnost byla věřitelem stěžovatelky, a že tyto stránky neprovozuje účastník řízení, nýbrž společnost Lorem Ipsum LLC. K tomuto účastník řízení dodal, že není srozuměn s tím, na základě jakých skutečností správní orgán prvního stupně usuzuje na to, že mohl jakkoli ovlivnit zveřejnění osobních údajů stěžovatelky.

Účastník řízení konstatoval, že dle jeho mínění byl zjištěný skutkový stav správním orgánem nesprávně posouzen, jelikož je ze zjištěných skutečností zřejmé, že se porušení zákona nedopustil. Rovněž je dle účastníka řízení zřejmé, že společnost Filmpark, s.r.o. nakládala s osobními údaji stěžovatelky zcela nezávisle na něm a mimo rámec mandátní smlouvy, kterou spolu mají uzavřenou.

Podle účastníka řízení navíc správní orgán v napadeném rozhodnutí nenaznačuje, jaké kroky měl účastník řízení podniknout k tomu, aby společnosti Filmpark, s.r.o. zamezil ve zveřejňování osobních údajů na stránkách provozovaných třetí osobou (společností Lorem Ipsum LLC). Důvodem dle účastníka řízení je, že žádné takové kroky ani podniknuty být nemohly - účastník řízení tomuto zveřejnění žádným způsobem nemohl zabránit.

Závěrem svého rozkladu účastník řízení zmiňuje možnost uplatnění liberačního důvodu podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem odvolací orgán konstatuje, že argumentaci účastníka řízení vedenou v rozkladu je nutné částečně přijmout, neboť ze spisového materiálu je zjevné, že správnímu orgánu prvního stupně se ani po doplnění dokazování nepodařilo zcela nepochybně prokázat a doložit důkazy, že se účastník řízení protiprávního jednání dopustil, tj. že svým jednáním zapříčinil zveřejnění osobních údajů stěžovatelky shora popsaným způsobem. Rozhodnutí o vině účastníka řízení je pak s ohledem na rozsah zjištěného skutkového stavu příkloněním se v pochybnostech v neprospěch obviněného.

V této souvislosti odvolací orgán připomíná, že mezi základní povinnosti správního orgánu v rámci správního řízení o správním deliktu patří (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb.) povinnost postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 zákona č. 500/2004 Sb. a dále pak zejména povinnosti uvedené v § 50 zmíněného zákona. Z komplexu označených principů a povinností vyplývá, že pro naplnění § 3 zákona č. 500/2004 Sb. vyjádřené zásady materiální pravdy je správní orgán, který vede příslušné správní řízení, povinen provést všechny nezbytné důkazy k tomu, aby byl zjištěn skutečný stav věci. Z právě řečeného dále plyne, že pokud zjistí správní orgán v průběhu dokazování, že k objasnění předmětu dokazování je nutné opatřit kromě stávajícího ještě další důkazní prostředek, je jeho povinností takto učinit.

Odvolací orgán má dále za vhodné připomenout, že správní orgán prvního stupně je s odkazem na § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., v případě že dojde ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci k novému projednání, vázán právním názorem odvolacího orgánu vysloveným v odůvodnění rozhodnutí, jímž ke zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo.

Ve vztahu k doplnění dokazování správním orgánem prvního stupně odvolací orgán konstatuje, že správní orgán prvního stupně sice získal předmětnou mandátní smlouvu, tj. mandátní smlouvu mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o., tato však není kompletní – smlouva byla správnímu orgánu předložena, je součástí spisu správního řízení, avšak bez příloh. S odkazem na čl. 2 bod 2.2 smlouvy, který mimo jiné stanoví, že „Mandatář se touto smlouvou zavazuje, že bude v souladu s touto smlouvou jménem a na účet mandanta uskutečňovat právní úkony potřebné k realizaci pohledávek vůči dlužníkům mandanta, v rozsahu specifikovaném v přílohách této smlouvy“, je důkazní hodnota smlouvy bez jejích příloh minimální.

K výpovědi zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o., jakož i k podání vysvětlení zaměstnankyní účastníka řízení odvolací orgán konstatuje, že s ohledem na jejich obsah (mimo jiné z důvodů jistých rozporů) není stále zcela jasné, kdo a zejména pak na základě jakých pokynů a od koho, osobní údaje stěžovatelky na webových stránkách zveřejnil.

S ohledem na uvedené má odvolací orgán za to, že ve správním řízení nebyly ani po doplnění podkladů pro rozhodnutí v podobě mandátní smlouvy mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o. ze dne 21. října 2009 (bez příloh), výsledku zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o. a podání vysvětlení zaměstnankyně účastníka řízení, paní Z. Š., které učinila v rámci trestního řízení vedeného u Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha III, Služby kriminální policie a vyšetřování, Odboru hospodářské kriminality 2. odd v Praze 9, dostatečně objasněny některé okolnosti nezbytné pro rozhodnutí, resp. některé skutečnosti nezbytné pro možnost konstatovat, že závěr o porušení příslušného ustanovení zákona č. 101/2000 Sb. a spáchání správního deliktu ze strany účastníka řízení vychází ze skutkového stavu zjištěného bez důvodných pochybností.

Dle odvolacího orgánu se správní orgán prvního stupně rovněž nevypořádal s tvrzením účastníka řízení, že na základě mandátní smlouvy nedošlo k postoupení

pohledávky a že společnost Filmpark, s.r.o. již neměla na vymáhání pohledávky zájem.

Odvolací orgán je s ohledem na v současné době shromážděný důkazní materiál toho názoru, že by si měl správní orgán prvního stupně pro účely dalšího řízení vyžádat pro zjištění obsahu mandátní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o. přílohy předmětné smlouvy, dále pro odstranění nejasností ve výpovědi zaměstnankyně společnosti Filmpark, s.r.o. příslušné e-maily, na které zaměstnankyně odkazuje ve své výpovědi, a kterými měla být ohledně vkládání osobních údajů na předmětné webové stránky instruována, tzn. ozřejmit, na základě jakých pokynů a od koho byly osobní údaje stěžovatelky vloženy na internetové stránky. V této souvislosti by bylo rovněž žádoucí například od provozovatele webové stránky zjistit, pod jakým profilem byly osobní údaje na stránky vloženy, resp. zjistit způsob vkládání údajů na webové stránky (kdo a jakým způsobem může na uvedené stránky údaje vkládat), případně zjistit, kdo konkrétně osobní údaje stěžovatelky na internetové stránky vložil.

Souhrnně řečeno je dle odvolacího orgánu nutné vyjasnit vztah mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o., tj. konkrétně zjistit rozsah oprávnění účastníka řízení jednat za zmíněnou společnost a v návaznosti na to posoudit, zda účastník řízení mohl, resp. ovlivnil jednání této společnosti při vkládání osobních údajů stěžovatelky na shora zmíněné webové stránky.

Dále má odvolací orgán za vhodné konstatovat, že i přes odlišné právní hodnocení předmětného skutku, které odvolací orgán uvedl ve svém rozhodnutí ze dne 3. září 2010, správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí setrval bez bližšího zdůvodnění na svém původním názoru, tj. že shora popsané jednání je třeba kvalifikovat jako porušení § 13 zákona č. 101/2000 Sb. K tomuto odvolací orgán dodává, že pokud by účastník řízení oprávněně disponoval osobními údaji stěžovatelky (např. na základě platné mandátní smlouvy), byl by v tomto případě oprávněn je zpracovávat za účelem vymáhání pohledávky – s odkazem na § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. Pokud by účastník řízení v této souvislosti osobní údaje stěžovatelky zpracoval mimo účel, jehož přesnou specifikaci, jakož i specifikaci způsobu jeho dosažení by obsahovala příslušná smlouva, např. by je zveřejnil, jednalo by se o postup v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

Závěrem má odvolací orgán za vhodné dodat, že ve výroku napadeného rozhodnutí uvedená formulace „na základě mandátní smlouvy“ neodpovídá zjištěnému skutkovému stavu – jak byl správní orgán prvního stupně upozorněn již předchozím rozhodnutím odvolacího orgánu. Ze spisového materiálu vyplývá, že mezi účastníkem řízení a společností Filmpark, s.r.o. nebyla uzavřena smlouva, na jejímž základě by došlo k postoupení pohledávky, nýbrž mezi těmito subjekty byla uzavřena smlouva mandátní, jejímž předmětem je dle všeho závazek účastníka řízení pro zmíněnou společnost pohledávky vymáhat.

Závěrem má odvolací orgán na místě podotknout, že správním orgánem prvního stupně uvedené označení Listiny základních práv a svobod jako zákona č. 2/1993 Sb. není správné. Pod číslem 2/1993 Sb. bylo ve Sbírce zákonů vyhlášeno

usnesení předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky.

Na základě uvedených skutečností, jakož i s přihlédnutím k tomu, aby mohl účastník řízení realizovat v dalším řízení všechna svá procesní práva, dospěl odvolací orgán k závěru, že je nezbytné napadené rozhodnutí správního orgánu prvého stupně zrušit a věc vrátit k novému projednání, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 24. ledna 2011

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec
předseda